

[Justitsministeren.]

Hvad først Dagsbodssystemet angaar, hævdede den ærede Ordfører for Venstre, at det var et ganske upolitisk Spørgsmaal, og det er jeg aldeles enig med ham i, man maa kunne tage ganske praktisk og lidenskabsløst paa det. Derimod er jeg ikke enig i hans Grundbetragtning, som er den, man saa ofte møder i Livet, at naar man ikke til Afløsning af noget, der er daarligt, kan naa til det ideale, skal man beholde det daarlige; det var i Virkeligheden det, det ærede Medlem argumenterede for. Han sagde, at Modstanderne af Dagsbodssystemet danner en fast Blok, medens Tilhængerne af det er uenige og har skiftet Opfattelse efterhaanden. Jeg tror ikke, det er noget særligt med Hensyn til Dagsbodssystemet, at de, der ikke vil have, der skal ske Forandring, danner en fast Blok; det gør de næsten i alle Livets Forhold, medens de, der vil løse et vanskeligt Problem, undertiden har svært ved at blive helt enige om Enkelthederne. Det gør derfor ikke noget dybere Indtryk paa mig, hvad det ærede Medlem sagde i den Retning. Det gør heller ikke noget dybere Indtryk paa mig, at jeg er blevet klogere siden 1924; jeg vilde inderligt haabe, jeg kunde sige det samme om adskillige andre, men det kan jeg ikke.

Den ærede Ordfører for Venstre paa-stod, at jeg i Motiverne udtrykkeligt har udtalt Tilfredshed med den nugældende Ordning og kun mener, at Dagsbodssystemet er noget bedre end det nugældende. Nej, naar jeg udtrykker Tilfredshed med noget, hvad der jo ikke er helt almindeligt, gør jeg det betydeligt klarere. Der staar i Bemærkningerne om den nuværende Ordning — og det tilsigter ikke at kritisere det Cirkulære, som den ærede Ordfører for Venstre qua Justitsminister udsendte til Statsadvokaterne, for det Cirkulære var saamænd meget fornuftigt, endda helt fornuftigt, men det hjalp blot ikke tilstrækkeligt — følgende:

„Selv om disse Regler vel har bevirket“

— muligvis altsaa for en stor Del paa Grund af den fhv. Justitsministers Cirkulære —,

„at der ved Fastsættelsen af Bøderne nu i højere Grad end tidligere tages Hensyn til de Tiltaltes økonomiske Forhold, kan der imidlertid efter Justitsministeriets Formening ikke være Tvivl om, at Bødestrafpenningen stadig ikke fastsættes i Forhold til de Tiltaltes Indtægts- og Formueforhold i saa vidt Omfang, som dette er foreneligt med de Hensyn, der iøvrigt bør være be-

stemmende ved Fastsættelse af Bødernes Størrelse.“

Og saa udvikles det, hvilke Mangler der er. Det er dog en ret relativ Maade at udtrykke sin Tilfredshed paa. Jeg vilde i almindelig daglig Tale kalde det, at man er utilfreds med den gældende Ordning. Og det er jeg altsaa ogsaa, ellers vilde jeg ikke foreslaa Ændringer.

Dette betyder naturligvis ikke, at den ærede Ordfører for Venstre ikke har Ret i, at der er knyttet visse Betæneligheder til Dagsbodssystemet. De Eksempler, han nævnte, overbeviste mig nu ikke i særlig Grad. Han sagde, at Fabrikanten, Slagteren, Hasardværtten og Dyremishandleren, der mærkeligt nok alle sammen viste sig at være fattige, vilde nok faa strenge Straffe, men da de ikke ejede noget, vilde de kun faa smaa Bøder. Ja, men udadt vil de jo faa store Bøder, de vil faa 20—30 Dagsbøder som Udtryk for, at det er noget mere graverende, de har begaaet. Det vil de ikke faa nu, hvis man følger det ærede Medlem, som siger, at der allerede nu tages Hensyn til deres Formueforhold; de faar det maaske, fordi man *ikke* tager det Hensyn, men fremtidig vil de i hvert Fald faa det, fordi 20—30 Dagsbøder er en forholdsvis høj Straf. Alligevel vil jeg tro, at den, der saadan stræde om sig med falske Penge eller gjorde sig skyldig i groft Dyrplageri, ikke burde slippe saa let, og at det var en Fejl fra Dommerens Side, hvis man lod disse Personer slippe med Bødestraf; de burde efter min Mening have Frihedsstraf, og i saa Fald falder Spørgsmaalet jo helt væk for deres Vedkommende.

Jeg ser derfor ikke, at de Indvendinger, der er blevet rettet mod Systemet af den ærede Ordfører for Venstre, maaske med Tilslutning fra den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, har nogen Betydning i Forhold til de Fortrin, som Systemet har. Og det nytter ikke at sige, at naar man først har gennemført et saadant System, gaar Modstanderne over til at tiltræde det for at faa det bedst mulige ud af det; man kan nok sige det, men naar Systemet i Løbet af en saa lang Tid som fra 1921 har vist sig at virke tilfredsstillende i Finland, synes jeg, det indeholder Bevis for, at Systemet er anvendeligt og godt. Efter hvad der er oplyst for mig, er der ingen i Finland af nogen Betydning, som tilstræber at vende tilbage til den gamle Ordning.

Nu hørte jeg nok den ærede konservative Ordfører hævde, at dette Forslag saavel som Straffelovsforslaget i det hele taget ikke